

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/113/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010504
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010504.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Žiline, trvale bytom C., D. E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/25/2024 zo dňa 13. júna 2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2024 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 7Pp/25/2024 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietal. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že u odsúdeného nie sú dôsledne a kumulatívne splnené všetky tri zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie o podmienenom prepustení.

Proti citovanému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, v ktorej písomných dôvodoch uviedol, že hoci okresný súd bol toho názoru, že sú splnené dve zákonné podmienky na podmienené prepustenie, nesprávne vyhodnotil nesplnenie poslednej materiálnej podmienky, spočívajúcej vo vyhodnotení predchádzajúcich odsúdení. Odsúdený v tejto súvislosti poukázal na judikatúru primárne Ústavného súdu Českej republiky v otázke prihliadania na predchádzajúce odsúdenia pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Namietal, že v jeho prípade, v zmysle odôvodnenia napadnutého uznesenia, je potrebné dať do popredia represívnu zložku trestu, čo však je v rozpore so zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 odsek 1 Trestného zákona, keď je potrebné za účelom ochrany spoločnosti primárne vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a. Napriek skutočnosti, že trest odňatia slobody vykonával v strednom stupni stráženia, závažnosť jeho trestnej činnosti bola nízka, nakoľko trest mu bol uložený za prečin a ani táto skutočnosť nemôže byť tou okolnosťou, ktorá vylučuje rozhodnúť o jeho podmienenom prepustení. Odsúdený v závere navrhol, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ho podmienené prepustí z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 04. júla 2024, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2024 podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby s prípadným nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení na posilnenie jeho účinku.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je skutočne mimoriadny procesný inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti. Krajský súd k tomu ďalej pripomína, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Totiž podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uložených trestov dňa 20. marca 2024.

Čo sa týka prvej zákonnej materiálnej podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukázal polepšenie, táto podmienka taktiež bezpochyby splnená je. V zhode s názorom okresného súdu aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako pozitívny prejav zmeny jeho správania, nakoľko ide o bezproblémového odsúdeného, ktorý je dlhodobo pracovne zaradený a kladne hodnotený. Bez problémov sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti, je kritický k spáchanej trestnej činnosti a príkazy a nariadenia plní na požadovanej úrovni. Nevyskytli sa u neho žiadne závažné nedostatky v správaní, bol dokonca sedemkrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol.

Avšak pokiaľ ide o druhú zákonnú materiálnu podmienku, aj podľa názoru krajského súdu, jej splnenie u odsúdeného možné konštatovať nanajvýš iba čiastočne. Napriek obsahu jeho sťažnostných námietok je nutné zdôrazniť, že súd v rámci rozhodovania o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby musí ako jednu z kritérií vyhodnocovať aj existenciu rizika recidívy odsúdenej osoby po prepustení na slobodu, a to v rámci tretej podmienky, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 66 odsek 1 a odsek 2 Trestného zákona, a teda súd zakaždým dôkladne vyhodnocuje aj predchádzajúce odsúdenia navrhovateľa, keďže mu to ukladá priamo Trestný zákon. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, odsúdený bol doposiaľ

až dvadsaťkrát súdne trestaný, pričom naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 29. augusta 2016. Následne však skutočne iba s minimálnym časovým odstupom (10 dní) v páchaní trestnej činnosti pokračoval, keď sa dopustil prečinov útoku na verejného činiteľa, a dokonca ani uložený iba podmienenčný trest odňatia slobody ho neodradil od toho, aby sa v skúšobnej dobe tohto trestu dopustil ďalšej násilnej trestnej činnosti rovnakého charakteru. Krajský súd teda poukazuje na to, že na odsúdeného bolo už opakovane pôsobené rôznymi druhmi trestov, vrátane toho najprísnejšieho, teda nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale ani to nemalo na neho dostatočný, požadovaný výchovný vplyv, keďže trestnej činnosti sa kontinuálne, takmer ihneď po výkone trestov dopúšťal aj naďalej, z čoho plynie jediný záver, a to ten, že odsúdený na slobode doposiaľ nedokázal dlhodobjšie viesť riadny život. Požadovaná náprava odsúdeného tak stále nie je dovŕšená a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery súdu prvého stupňa odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.